

komne med i det foreliggende Lovforslag, men som have været Gjenstand for megen Drøftelse i det andet Thing, og som ere blevne omtalte af flere Talere her. Det ene er det, som er blevet stillet af Landssthingsmand Broberg om Nedsættelse af Tolden paa den tredie Sukkerposition fra $8\frac{1}{2}$ til 7 Dre, subsidiært til 7,4 Dre. Dette Forslag vilde medføre en dobbelt Virkning. For det Første vilde det medføre efter den sædvanlige Beregning en Indtægtsnedgang for Statskassen af 30—40,000 Kr., og disse 30—40,000 Kr. vilde væsentlig være en Foræring til de vestindiske Plantere; thi den væsentligste Del af de 3 Millioner Pund Sukker, som indføres under denne Position, er det mindre og i ringere Grad rensede Sukker fra vore vestindiske Kolonier. Den indirekte Virkning, den vilde have, er imidlertid meget større. Nu hører den allerførste Del af det Sukker, der indføres, under den anden Sukkerposition til 9,4 Dre; under denne Position indkommer et Beløb af 4,200,000 Kr. eller derover, hvilket er omtrent fem Sjettedele af alt det, der indkommer paa samtlige fire Positioner. Virkningen af, at man nedsætter Tolden paa den tredie Sukkerposition, vil være den, at der vil indføres et meget større Kvantum Sukker paa den tredie Position og som Følge deraf et betydeligt mindre Kvantum Sukker under den anden, idet man vil indføre Sukker paa den tredie Position for i Forbindelse med Røesukkeraffald til fabrikere dansk Farin deraf. Dette vil medføre et særdeles betydeligt Indtægtstab for Staten, hvor stort, lader sig ikke sige, men det vil være en Foræring til den eller de Fabrikker, der ville blive oprettede for denne Produktion. Hvorvidt der er Marsag til at bringe dette Offer, skal jeg ganske henstille. Jeg ser ikke nogen Marsag dertil. Fremdeles er der fremsat et Forslag i Landsstinget om at give Sæffelærred og Sætte fri, det er en Tanke, jeg i og for sig fuldkomment kan sympathisere med, og jeg kan være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (C. Hage) deri, at der er en Ubillighed i, at Fabrikationer, hvis Fabrikata kunne indføres her i Landet uden at svare Told, maa betale Told af deres Hjelpestoffer, hvilket jo herved sker. Men det er en af de Ubilligheder, som det er vanskeligt at fjerne, og af hvilke flere blive tilbage i Toldloven, hvorledes man end bærer sig ad. Den lader sig nemlig ikke fjerne uden en endnu større Ubillighed, og det er nemlig den, at da Tolden paa Garn af Sute og Gunnii ikke lader sig frigive uden at eftergive Tolden paa alt Garn, navnlig paa alt Bomulds- og Hørgarn, vilde man derved

skabe en ugunstig Stilling for de Produktioner, som fabrikere Sætte af Sute, altsaa indføre en ny Ubillighed for at afhjælpe den nuværende; men naar vi ikke kunne afhjælpe en bestaaende Ubillighed uden at indføre en ny, ser jeg ikke Grund til at foretage en saadan Forandring. Noget Andet var det, hvis det kunde gøres uden at medføre en ny Ubillighed; saa havde det mit fulde Bifald.

Roed: Vi ere jo Alle enige om, at en god Løsning af det Spørgsmaal, vi her behandle, vilde være et overordentlig stort Gode og fremme vort Lands materielle Udvikling, og derfor er det ønskeligt, om vi kunde faae dette Spørgsmaal bragt til en heldig Løsning saa snart som muligt. Der kræves jo af Staten store Udgifter, den maa altsaa selvfølgelig have tilsvarende Indtægter, og det forekommer mig, at det maa være en af Regeringens og den lovgivende Magts største Opgaver at søge at faae den Udgift, som der maa paalægges Statens Borgere, fordelt saa retfærdigt som muligt, at der ikke opkræves større Summer, end det er nødvendigt til Statens Styrelse, og at de, der opkræves, blive anvendte saa godt som muligt. Da Toldindtægterne ere en betydelig Del af vore Statsindtægter, maa der ogsaa særlig tages Hensyn ved dette Lovforslags Forhandling til, at de Byrder, som derved paalægges Skatteyderne, blive paalagte saa retfærdigt som muligt. Men naar jeg skal sige min Mening om det Lovforslag, som her foreligger, forekommer det mig rigtignok, at det er ligesaa ubilligt og uretfærdigt som den Toldlov, vi i Diebliffet have, idet den forholdsvis kommer til at hvile haardest paa den mindre bemidlede Del af Befolkningen, og det er, fordi der ikke er taget mindste Hensyn til Værdien. At lade et Pund Varer, hvad enten disse ere gode eller daarlige, koste lige meget, forekommer mig at være høist ubilligt. Det er f. Ex. høist ubilligt, at et daarligt Stykke Tøi skal koste ligesaa meget som det bedre, da vi dog vide, at de gode Stoffer ere mere holdbare end de daarlige. Vil f. Ex. en bedre stillet Mand købe sig en Klædning, behøver han ikke at se saa meget paa, hvad det koster, det er ham kun om at gjøre at faae Noget, der er godt og solidt. Naar derimod den mindre Bemidlede skal købe sit Tøi, maa han se hen til, hvad det koster, og kommer derved til at købe de billige Stoffer og bliver derved nødt til at købe oftere, da de gode Stoffer, som sagt, ere mere holdbare end de simple. Det er næsten med alle mulige Artikler saaledes; der er f. Ex. en overordentlig stor